Nr. 32. Czwartek 9. Lutego 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył wydać następujące najwyższe pisma odręczne:

Kochany hr. Potocki! Uwalniam Cię na Twoją prośbę od posady prezydenta rady ministrów tudzież od kierownictwa Mojego ministerstwa obrony krajowej. Do błogiego przeświadczenia o najczystszych zamiarach i najwierniejszem wykonaniu obowiązków, które wyniesiesz z Twojego trudnego i odpowiedzialnego urzędu, chętnie dodaję w sprawiedliwem ocenieniu Twojego gotowego do ofiar poświęcenia i patryotycznych dążności wyraz Mojego wdzięcznego uznania, do którego ponowne dałeś powody.

Przesyłając Ci pisma odręczne, któremi czynię zadość prośbie Moich ministrów o dymisyę z ich urzędów, polecam Ci szefowi sekcyi de Pretis wyrazić Moje szczególne zadowolenie z jego gorliwych i skutecznych czynności w tymczasowem kierownictwie ministerstwa handlu.

Buda, dnia 4. lutego 1871.

Franciszek Józef mp.

Alfred hr. Potocki mp.

Kochany hr. Taaffe! Uwalniając Cię na Twoją prośbę w łasce od posady Mojego ministra spraw wewnętrznych, wyrażam Ci za okazaną przy ponownem objęciu tego urzędu ochoczą uległość tudzież za równie gorliwe jak sumienne wypełnianie obowiązków w wykonywaniu tego urzędu Moje zupełne uznanie i zachowuję Sobie utrzymanie Cię nadal w służbie.

Buda, dnia 4. lutego 1871.

Franciszek Józef mp.

Alfred hr. Potocki mp.

Kochany panie Tschabuschnigg! Widzę Się spowodowanym uwolnić Cię w łasce na Twoją prośbę od posady Mojego ministra sprawiedliwości z zupełnem uznaniem Twoich z poświęceniem oddanych dobrych usług.

Buda, dnia 4, lutego 1871.

Franciszek Józef mp.

Alfred hr. Potocki mp.

Kochany dr. Stremayr! Uwalniam Cię na Twoją prośbę od posady Mojego ministra oświaty, której poświęciłeś całą siłę z najgorliwszem poświęceniem i udzielam Ci czyniąc zadość Twojemu życzeniu, posadę radcy dworu przy Moim najwyższym trybunale sądowym.

Buda, dnia 4. lutego 1871.

Franciszek Józef mp.

Alfred hr. Potocki mp.

Kochany baronie Petrino! Uwalniając Cię na Twoją prośbę w łasce od posady Mojego ministra rolnictwa, wyrażam Ci Moje zupełne uznanie za Twoje z najwierniejszem poświęceniem oddane dobre usługi.

Buda, dnia 4. lutego 1871.

Franciszek Józef mp.

Alfred hr. Potocki mp.

Kochany hr. Hohenwart! Uwalniając Cię Moje ministerstwo dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na własną prośbę od jego funkcyi, mianuję Cię Moim ministrem spraw wewnętrznych i polecam Ci dla utworzenia nowego ministerstwa dla wspomnionych królestw i krajów poczynić potrzebne w tym celu wnioski.

Opierając się o nadaną przezemnie konstytucyę, nie mogę po bezskuteczności dotychczasowych usiłowań w celu połączenia wszystkich Moich wiernych ludów tej połowy państwa do wspólnej konstytucyjnej czynności zachwiać Się w przekonaniu, że stojącemu po nad stronnictwa ministerstwu powiedzie się w drodze troskliwego uwzględnienia różnych interesów doprowadzić to zadanie dla silnego spotęgowania siły i dobra państwa do upragnionego rozwiązania.

Spodziewam Się, że to Moje przekonanie uważać będziesz za podstawę Twoich wniosków.

Buda, dnia 4. lutego 1871.

Franciszek Józef mp.

Alfred hr. Potocki mp.

Kochany hr. Hohenwart! Przyjmuję Twoje wnioski względem utworzenia nowego ministerstwa dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Poruczam Ci przewodnictwo w radzie ministrów i udzielam Ci zarazem godność tajnego radcy z uwolnieniem od taksy.

Wiedeń, dnia 6. lutego 1871.

Franciszek Józef mp.

Karol hr. Hohenwart mp.

Kochany dr. Habietinek! Mianuję Cię Moim ministrem sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 6. lutego 1871.

Franciszek Józef mp.

Karol hr. Hohenwart mp.

Kochany baronie Holzgethan! Z zupełnem uznaniem oddanych Mi przez Ciebie znakomitych usług zatwierdzam Cię w urzędzie Mojego ministra finansów.

Wiedeń, dnia 6. lutego 1871.

Franciszek Józef mp.

Karol hr. Hohenwart mp.

Kochany dr. Schaeffle! Mianuję Cię Moim ministrem handlu i poruczam Ci tymczasowo kierownictwo ministerstwa rolnictwa.

Wiedeń, dnia 6. lutego 1871.

Franciszek Józef mp.

Karol hr. Hohenwart mp.

Kochany radco ministerstwa Jiriček! Mianuję Cię Moim ministrem oświaty.

Wiedeń, dnia 6. lutego 1871.

Franciszek Józef mp.

Karol hr. Hohenwart mp.

Kochany jenerale br. Scholl! Mianuję Cię Moim ministrem obrony krajowej.

Wiedeń, dnia 6. lutego 1871.

Franciszek Józef mp.

Karol hr. Hohenwart mp.

Przez powyższe najwyższe pisma odręczne raczył Jego c. k. Apostolska Mość najłaskawiej powołać nowych mężów do swego ministerstwa dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

W nadzwyczaj ważnej chwili przystępują dzisiejsi doradzcy korony do swoich odpowiedzialnych funkcyi.

Jednakże silni zaufaniem i przyrzeczonem im najłaskawiej poparciem ich dostojnego Pana, licząc na uczucia patryotyczne reprezentacyi ludu i całej ludności, osobiście nieuprzedzeni wobec dzisiejszego zawikłanego położenia i zgodni ze sobą zupełnie co do celów i środków — przystępują oni do swego zadania z mocnem postanowieniem silnego i ciągłego apelowania do powszechnie uznanej koniecznej potrzeby prawno-państwowego pokoju i płodniejszej działalności państwowej.

Nowy rząd uzyskawszy już zupełnie uznanie Jego c. k. Apostolskiej Mości dla szczegółowego programu swojej czynności wytęży całą siłę swoją w celu zasłużenia sobie na nazwę prawdziwie austryackiego rządu dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa. Rząd będąc wobec narodowościowych i politycznych sporów wolnym od wszelkiej wyłączności stronniczej w kierunku a pojednawczym względem zbładzeń do przeszłości należących, stłumi wszystkie dążności państwu nieprzyjaźne bez wyjątku z całą surowością prawa a pamiętając na zobowiązania względem drugiej połowy monarchii kierować się będzie w swej działalności zawsze i wyłącznie względami na właściwą państwową naturę i prawdziwą potrzebę polityczną tej połowy państwa. Rząd wie, że Austrya więcej niż każde inne państwo starać się winna o pokojowe stanowisko na zewnątrz, o liberalny rozwój i pojednawcze stanowisko w sprawach wewnętrznych i o równie usilną pieczołowitość dla interesów obywatelskich, wspólnych dla wszystkich szczepów; w tem bowiem leży niespożyta polityczna wartość tego państwa dla jego mieszkańców, jego wzniosłe moralno humanitarne posłannictwo dla Europy i jego wielkie przeznaczenie w przyszłości. Niemniej jednakże przekonany jest rząd i o tem, że żadno inne państwo nie może wymagać od swoich kierujących organów politycznych w wyższem stopniu jasnej świadomości granic tego, co się państwu należy i tego, co się częściom należy, jakoteż woli i siły dostatecznej dla zjednania prawa wszechstronnego i zupełnego uznania. Austryacki rząd spełnia zatem tylko swoje własne zadanie i cały swój obowiązek, jeżeli bez myśli ukrytych wszystkim uprawnionym właściwościom otwiera wolne i i szerokie pole a natomiast nigdy nie zawiera i nie dopuszcza wątłych kompromisów z separatyzmem kryjącym się pod jakąkolwiek nazwą kosztem niezbędnych atrybucyi jednolitości państwa, ażeby rozwój i płodność politycznego węzła całości nie zostały zakwestyonowane przez wybujałe prądy stronniczych dążności.

Istniejące prawo konstytucyjne, którego nieprzerwalność naruszoną być nie może bez zupełnego zamącenia publicznego stanu prawnego jest podstawą, na której rząd stanął. Na tej podstawie stojąc rząd uczyni zadość wszystkiem uzasadnionym życzeniom a tem samem starać się będzie o pojednanie przez to, iż zasadnicze ustawy państwa a mianowicie ich art. 19. o powszechnych prawach obywateli państwa zapewniający wszystkim szczepom zupełne równouprawnienia, nietylko według formy lecz także i według ducha do zupełnego doprowadzi wykonania. We wszystkich odnoszących się do tego kwestyach istnieje już pomiędzy członkami nowego rządu zupełne, obejmujące wszystkie istotne szczegóły, zasadnicze porozumienie. W skutek tego rząd przez przedłożenie całego szeregu wniosków Radzie państwa i sejmom krajowym weźmie inicyatywę w możliwem rozszerzeniu ustawodawczej i administracyjnej autonomii krajów zgadzającej się z konieczną i pojedynczym krajom za obronę służącą jednością państwa. Przytem wniesie rząd wybory bezpośrednie we wszystkich grupach sejmowych i zewsząd pożądane rozszerzenie czynnego prawa wyborczego.

Także i co do zasad, według których pojedyncze wydziały ministerstw mają być administrowane niemniej też i co do wielkich zadań, które w każdem ministerstwie mają być załatwione, istnieje pomiędzy wszystkimi członkami dzisiejszego ministerstwa zupełne porozumienie. Rząd nie chce dzisiaj już wystąpić publicznie ze szczegółami w tej sprawie, gdyż chce czynnie okazać to, co w programie miałoby tylko wartość przyrzeczenia.

Wielkiem jest zadanie, które wzięli na siebie nowi doradzcy korony, i wielkie są trudności, z któremi się spotkają. Wobec tych trudności wystąpią jednakże z tą nieugiętą odwagą i niestrudzonym oporem, który wynika z czystego sumienia, jasnej woli i całości publicznej działalności. Członkowie rządu wiedząc, że liczyć mogą przytem na żyjące w milionach serc austryackie, poczucie dla osiągnięcia owego wielkiego zadania zrobią najzupełniejszy użytek z prawnych atrybucyi władzy rządowej i postarają się o bezwzględne, pełne ofiarności poparcie wszystkich organów administracyjnych.

W ten sposób powiedzie się organom rządu, konstytucyjnym ciał reprezentacyjnym i całej ludności ukończyć silną i swobodną budowę konstytucyi, która najrychlej zespoli spokojnie i szczęśliwie wszystkie ludy tej połowy państwa do żwawej i skutecznej pracy państwowej.

Do końca stycznia r. b. ustał księgosusz w Filipkowcach, powiecie Borszczowskim, wybuchł zaś w zakładzie kontumacyjnym w Husiatynie.

Obecnie panuje zaraza w 2 miejscowościach powiatu Husiatyńskiego, gdzie z 664 sztuki bydła rogatego w 2 zagrodach, 4 sztuk zachorowało, 1 odpadła, a 3 ubito. Oprócz tego dano na rzeź 2 sztuk podejrzanego o zarazę.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 5. lutego 1871.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 9. lutego.

Nazajutrz po ogłoszeniu nominacyi nowych ministrów ogłosiła ›Wiener Zeitung‹, jak donoszą telegramy, najwyższe pismo odręczne Najjaśniejszego Pana do ministra sprawiedliwości, w którem daną została zupełna amnestya wszystkim osobom stanu cywilnego, które w krajach przedlitawskich do 7. b. m. stały się winnemi czynności karygodnych, oznaczonych w usta-

wie karnej paragrafami 58, 60, 61, 63, 64, 65, 300, 301 i 302 (zbrodni stanu, zbrodni i przestępstwa zaburzenia pokoju), dalej osobom, które stały się winnemi z politycznych powodów karygodnych czynności, określonych §§. 68, 69, 75, 76, 78, 81, 279 aż do 284. i §§. 312 — 314 ustawy karnej, również i osobom, które się stały winnemi czynności karygodnej, którą z urzędu ścigać należy, lub popełnionej przeciw porządkowi w sprawach drukowych, albo z zaniedbania obowiązkowej baczności.

Wyjęte od amnestyi są te osoby, które oprócz oznaczonych powyżej karygodnych czynności, stały się winnemi zbrodni, przestępstwa lub przekroczenia z chciwości zysku lub przeciw publicznej obyczajności, dalej żołnierze milicyi krajowej, urlopnicy, rezerwiści, jeżeli karygodne czynności ich należą do kompetencyi sądów wojennych lub zawierają naruszenie obowiązku służby wojskowej.

Peszt. Dnia 6. b. m. zamknięta została delegacya Rady państwa następującą przemową kanclerza państwa hr. Beusta:

„Wysokie zgromadzenie! Mam zaszczyt uwiadomić Panów, że Najjaśniejszy Pan raczył mię upoważnić, bym doniósł Panom o sankcyonowaniu najwyższem o siągniętego w toku układów pomiędzy oboma delegacyami porozumienia względem zawotowania wspólnego preliminarza państwa na r. 1871

Otrzymałem przytem to bardzo przyjemne polecenie. ażebym delegacyi za jej niezmordowaną czynność, którą poświęciła trudnemu i mozolnemu zadaniu swemu, wyraził podziękowanie i uznanie Najjaśniejszego Pana.

Winienem pożegnać się z delegacyą ze strony wspólnego ministerstwa a zdaje mi się, że dobrze zrobię, jeżeli przytem poprzestanę na kilka słowach i w krótkości przedstawię myśli, z któremi wspólne ministerstwo powraca do zakresu swej zwykłej czynności.

Ciężkie czasy wymagają ciężkiej pracy, a rząd i delegacye mogą być przeświadczone, że się od niej nie odciągały. To przeświadczenie ma także pewną wartość, nie lekceważmy go przeto. W życiu pojedynczych osób i w stosunkach całej społeczności podwójną wartość ma to, co osiągniętem zostało nie bez wytężenia. Miejmy nadzieję, że gdy obie delegacye po niedługiej przerwie zgromadzą się napowrót, spoglądać będą mogły z otuchą na zewnątrz. A wtedy wspomnienie o niezmordowanie przebytych walkach i złożonych ofiarach nie będzie nieprzyjemnem!"

Następnie przemówił prezydent delegacyi Hopfen podnosząc fakt, że delegacya przy uchwale budżetu i traktowaniu spraw zewnętrznych zajęła stanowisko odpowiednie dobru państwa i obywateli. Mowca skończył okrzykiem: Niech żyje nasz monarcha Franciszek Józef I!

Londyn. Angielskie dzienniki zajmują się żywo rokowaniami pokojowemi. „Times" wyraża nadzieję, że Prusy przy dyktowaniu warunków pokoju będą wspaniałomyślnemi a „Standard" wzywa otwarcie mocarstwa neutralne ażeby stanowczo wystąpiły w interesie Francyi, który jest obecnie także ich interesem. Tenże dziennik mniema, że od postępowania mocarstw neutralnych w sprawie pokoju zawisł los Anglii, która dlatego najpierw wystąpić powinna z interwencyą i pociągnąć za sobą inne mocarstwa neutralne.

Fabryki rządowe w Anglii są mocno zajęte a nadto jeszcze w fabrykach prywatnych zrobiło ministerstwo wojny i marynarki bardzo wielkie zamówienia. Fabryka Spencelagla i Archer ma dostarczyć do arsenału w Woolwich dużo torpil, które tamże masą eksplodującą wypełnione zostaną. W forcie Garrison Point wytoczono działa, które strzedz mają ujście Medway przed atakiem nieprzyjacielskim. Tamże zatopione zostaną tropile, które za pomocę prądu elektrycznego z obserwatoryum w Garrison Point mogą być w powietrze wysadzone.

Florencya Manifest, który minister robót publicznych p. Gadda w Rzymie jako komisarz królewski ogłosił opiewa jak następuje: „Rzymianie! Przyjmując na siebie obowiązek zastępywania rządu Jego kr. Mości w tem mieście i w tej prowincyi, cieszy mię, iż mogę tym aktem oznajmić, że przygotowuję przeniesienie stolicy. Z dokonaniem tego dzieła, które zakończy peryod zaburzeń publicznych i utwierdzi niepodległość narodu rozpocznie się era pokoju i pracy a ojczyzna nasza będzie silną i szczęśliwą. Włochy muszą tu mieć stolicę, która musi odpowiedzieć potrzebom i nazwisku Rzymu. Świat katolicki musi w czynnościach naszych zobaczyć porękę, iż lojalnie wykonujemy nasze prawa i lojalnie zachowujemy nasze obowiązki. Wielka odpowiedzialność, jaką na nas Włochy i cała Europa wkłada — powinna natchnąć nas tym duchem, który zawsze do zwycięztwa prowadzi. W tem zaufaniu przychodzę do was, zaszczycie mnie swojem zaufaniem a okażemy naszemi czynami, że zasłużyliśmy sobie na nasze powodzenie

---

Madryt. Król hiszpański zawiadomił monarchów europejskich o wstąpieniu swojem na tron następującem pismem:

„Don Amadeusz I., z łaski Bożej i woli narodu król hiszpański do J...Mości i t. d. i t. d. Otrzymawszy od rządzących kortezów narodu powołanie do odziedziczenia korony tego szlachetnego kraju i przekonawszy się, że podobny wybór nie zakłóci w żadnej mierze europejskiego pokoju, byliśmy zdania, że My powinniśmy z wdzięcznością tak honorową i wzniosłą ofertę przyjąć, jakkolwiek trudnemi są obowiązki, jakie przyjęcie to na Nas wkłada. Przyjęliśmy też ją w tem stałem i niezmiennem postanowieniu dołożenia wszelkich Naszych usiłowań i poświęcenia całego Naszego jestestwa dla dobrobytu i pomyślności tego wielkiego narodu. Jednym z najpewniejszych środków zgromadzenia tej pomyślności będzie utrzymywanie serdecznego porozumienia z zagranicznymi monarchami i państwami, mianowicie z temi, z jakiemi Hiszpania od pewnego czasu pozostawała na stopie przyjacielskiej. Zawiadamiając stósownie do tego W.. Mość, o fakcie wstąpienia Naszego na tron, po wykonaniu przez nas przysięgi, że będziemy szanowali konstytucyą monarchii i szanować ją każemy, upraszamy W...Mość ażebyś zechciał Nas zaszczycić Waszą przyjaźnią i zarazem przyjąć Naszą, którą pospieszamy Wam ofiarować w najzupełniejszem przekonaniu, że będzie niezmienną i trwałą. W tem zaufaniu upraszam Boga, ażeby W .Mość miał w Swej opiece. Madryt, 30 stycznia 1871.

Amadeusz."

Teatr wojny.

Z Wersalu piszą pod dniem 1. lutego do „National Ztg" co następuje:

Ludność wiejska tłumami przychodzi do wsi i miast, które opuściła, ażeby z boleścią się przypatrzeć, że wojna zniszczyła cały jej dobytek. Bogaci paryscy panowie przybywali wczoraj w najpyszniejszych pojazdach do Sèvres i trząsali głową z powodu poczynionych spustoszeń. Z Wersalu udało się wielu handlarzy na wsie pod Paryżem położone i sprzedają tam swoje towary po dość wysokich cenach. Wczoraj zgłosiło się kilku panów z Paryża u komendantury i prosiło o listy żelazne, ponieważ chcieli wyjechać w departamenta, gdzie się chcą podać na kandydatów. Wybory do konstytuanty odbędą się dnia 8. lutego, obrady rozpoczną się dnia 12go w Bordeaux. Żywią tu nadzieję, że aż do upływu rozejmu dnia 19. b. m. pokój zawarty będzie; w takim razie cesarz osobiście zagaił pierwszy parlament Rzeszy niemieckiej w Berlinie dnia 9. marca. Po zawarciu pokoju armia, jak słychać. odbędzie uroczyste swe wejście do Paryża. Jeżeli Francya nie zapłaci natychmiast kontrybucyi, nałożonej jej w traktacie pokojowym, natenczas 5ty korpus armii obsadzi Szampanią jako przedmiot zakładowy. Od wczoraj otwartą została regularna komunikacya pocztowa pomiędzy Wersalem a Paryżem. Poczta odchodzi ztąd zrana o godzinie 9tej i po południu o 4tej aż do Sekwany do Sèvres; pocztylion niemiecki trąbi a ze strony francuskiej dają odpowiedź na to hasło. Następnie przybija na Sekwanie znajdująca się łódź przystrojona w chorągiew francuską i białą do brzegu, i odbiera pocztę listową a wydaje listy z Paryża przychodzące. Wczoraj ruch był tak ożywiony, że nasze relais pocztowe, które przez cały dzień bywa oblegane, odebrało 17 miechów z listami, dotąd i na południe Francyi wysłanych. -- Jules Favre przybywa prawie codzień z Paryża do Wersalu i konferuje zawsze po kilka godzin dzin z hr. Bismarckiem. Kiedy Favre w sobotę w nocy o godzinie 12tej w towarzystwie ministra skarbu Magnina, który był obecnym przy końcowych obradach, i kilku francuskich oficerów do Sèvres przybył, dano z niemieckiej strony zwykły sygnał parlamentarzowy, na który ze strony francuskiej nieodpowiedziano. Wysłano patrol i przekonano się, że Francuzi, którym nasze posterunki oznajmiły, iż minister Favre chce powrócić do Paryża, potajemnie łódź na Sekwanie odepchnęli. Kapitan d'Hérison adjutant Trochu'go, w najostrzejszych wyrazach potępiał tę niegodziwość popełnioną przez żołnierzy francuskich. Ponieważ tam nie było pojazdu a rada ministrów w Paryżu oczekiwała powrotu Favre'a, przeto widział się tenże zmuszonym ze swoim orszakiem pieszo puścić się do Paryża.

Ponieważ jutro w Paryżu zabraknie chleba, przeto mielą obecnie młyny w Corbeil i wsiach sąsiednich zboże, ażeby Paryżowi dostarczyć znacznej ilości mąki.

Urzędowe doniesienia z Pontarlier z dnia 2. b m. oznajmiają, iż w ręce Prusaków dostało się z armii Bourkaki'ego 19 dział, 2 jenerałów i 15.000 jeńców. Czy korpus jenerała Bresolles dokonał w czas odwrotu na Lugdun, wymaga jeszcze potwierdzenia. Według dzienników szwajcarskich miała się armia wschodnia francuska w takim stanie znajdować, iż niepodobna było nią dalej prowadzić wojny. Przekroczenie granicy szwajcarskiej przez wschodnią armię musiało oddziaływać na Garibaldego. Jeżeli pozory nie mylą, natenczas wszystkie potyczki koło Dijon były tylko demonstracyami ze strony pruskiej, aby Garibaldego tak długo zająć. dopóki jenerał Manteuffel nie dokona wszystkich ruchów strategicznych. Zadanie to spełnił jenerał Manteuffel, gdyż Garibaldi nie był w stanie, choć stał według wiadomości francuskich na czele 40.000 ludzi, wykonać ani jednej znaczącej dywersyi, aby uchronić armię wschodnią od znacznej katastrofy. Dijon zostało zajęte przez jenerała Hahn v. Weyhern, a czy Garibaldi jest już w Nevers — jak piszą – potrzebuje potwierdzenia.

Z Berna piszą do „Allg. Ztg." pod dniem 2go b. m.: Zawarta dnia 1. b.m. pomiędzy jenerałami Herzog i Clinchant konwencya względem przejścia francuskiej armii wschodniej na terytoryum francuskie zawiera następujące postanowienia: „Wojsko wkraczające do Szwajcaryi złoży broń swoją i wyda amunicyę i całe uzbrojenie. Broń. uzbrojenie i amunicya zwrócone zostaną Francyi po stanowczem zawarciu pokoju i obliczeniu kosztów, które Szwajcarya wyda na utrzymanie wojska francuskiego. Oficerowie zatrzymują swoją broń, konie i pieniądze. Co do koni armii wydane zostanie później osobne zarządzenie. Wozy na żywność i pakunki powrócą zaraz po wypróżnieniu na terytoryum francuskie. Kasy wojenne wydane zostaną władzom szwajcarskim, które pieniądze te policzą przy obliczeniu kosztów utrzymania wojska francuskiego. Wykonanie tych postanowień nastąpi w obecności oficerów francuskich i szwajcarskich umyślnie w tej sprawie delegowanych. Władze szwajcarskie oznaczą miejsca, w których oficerowie i żołnierze mają być internowani Rada związkowa zastrzega sobie wydanie szczegółowych postanowień potrzebnych do uzupełnienia tej konwencyi.

Korespondent „Köln. Ztg." donosi, że oblężenie Belfortu prowadzone jest energicznie, chociaż komendant twierdzy pułkownik Denfert jest żołnierzem bardzo energicznym i postanowił bronić twierdzy do ostateczności. Pruskie straty przy oblężeniu Belfortu już teraz są większe. niż podczas całego oblężenia Strassburga.

Kronika.

(Posiedzenia Rady miejskiej) odbędzie się dzisiaj o godzinie 6 wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Zamknięcie rachunków funduszu niestałych dochodów miej. za rok 1870. Sprawozd. radny p. dr. Madeyski. 2) Wnioski komisyi szkolnej odnoszące się do budowy szkoły Elżbiety. Sprawozd. radny p. Wild. 3) Podanie zakładu głuchoniemych o subwencyę w drzewie opałowem Sprawozd. radny p. Miączyński. 4) Podanie przedsiębiorcy miejskiego dostawy kamienia z gór Ratyńskich o podwyższenie wynagrodzenia. Sprawozd. radny p. Żaak. 5) Projekt zamiany gruntu z bankiem hypotecznym z powodu budowy gmachu przy placu Maryackim. Sprawozd. radny p. Szwedzicki 6) Podania o zaopatrzenie: pp. Maryanny Fiszkiewiczównej, Pauliny Siekiewiczównej, Konstan Gayer i Ludwiki Tampelskiej sierót po urzędnikach miejskich, i Tekli Ziebauer wdowy po woźnym miejskim. Sprawozd. radny p. dr. Czemeryński. 7) Extabulacya praw miejskich z realności pod nr. 251 m. Sprawozd. radny p. dr. Czemeryński. 8) Podanie p. Bronisławy Mrazek wdowy po oficyale kasy miejs. o zaopatrzenie. Sprawozd. radny p. Jasiński. 9) Sprawunek prześcieradeł, sienników i koców dla pompierów. Sprawozd. radny p. Maniecki.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Kradzież. Dnia 23. stycznia stawali przed sądem (przewodn radca sądowy p. Petuł, oskarzyciel podprokurator p. Jastrzębski) Michał Hrycak, lakiernik i urlopnik, l. 22, człowiek dosyć wykształcony już za kradzież karany, Koppel Sokal, bogaty kupiec we Lwowie, l. 35, ojciec 5 dz., i Ludwik Baczyński, uczeń murarski ze Lwowa, l. 21, który ukończył kilka klas realnych. Oskarzenie tak opiewa: Malarzowi Rozenfeldowi we Lwowie skradziono dnia 10 listopada 1870 z magazynu za 18 zł. cynobru i dnia 12. listopada z dworca kolei czerniowieckiej kociołek z farbą wartości zł. 32. Jak się pokazało, ukradł farbę jego czeladnik, Hrycak który się przyznał, że kradzioną farbę za pośrednictwem nieznajomego człowieka sprzedał za zł. 3 Sokalowi i potem udał się z Baczyńskim na dworzec kolei Czerniowieckiej, gdzie wziął kociołek i zastawili go u pewnego żyda za 50 ct. Sokal, jak prokuratorya dowodzi, winien był z niskiej ceny i innych okoliczności wnioskować o nieprawnem pochodzeniu farby. Sąd skazał Hryciaka na 8 miesięcy, Baczyńskiego na 3 miesiące ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (przyjęli wyrok), Sokala zaś na grzywnę zł. 50, który jednakże zapowiedział rekurs.

(Genewski komitet międzynarodowy pomocy dla rannych) ogłosił następującą odezwę:

Od sześciu miesięcy czyniono ze wszystkich stron znaczne ofiary dla pomocy rannym; miłosierdzie czyniło wysile-

nia, aby ażyć niezmierną mnogość cierpień fizycznych i moralnych. Drżeniem przejmuje myśl, jakim byłby los tylu nieszczęśliwych, gdyby towarzystwa pomocy nie były upominały się o prawo zajmowania się nimi.

Wszelako towarzystwa te nie miałyby prawdziwego i trwałego prawa do uznania ludzkości, gdyby do szlachetnego porywu pierwszych dni nie dołączyły wytrwałości aż do końca. Ich dzieło nie powinno się przerwać niekończone. Krzyż czerwony nie powinien pozostać czczym znakiem, okrywającym wyczerpane magazyny i puste kasy.

Takie jednak niebezpieczeństwo im zagraża. Potrzeby są dziś większe niż kiedykolwiek, a źródło darów dobrowolnych zdaje się wyczerpywać. Nasze składy mianowicie, wysławszy do Francyi Niemiec, przeszło 5000 pak materyałów, zapełniają się z trudnością, i nie mogą wystarczyć wszystkim żądaniom. Z 350000 franków, któremi powiodło nam się uśmierzyć wiele niedoli, pozostanie nam niedługo tylko wspomnienie; jesteśmy zagrożeni bezwładnością z braku środków, w obec nędzy pozbywającej życia tysięcy ludzi.

Komitet międzynarodowy opatrzony zaufaniem towarzystw ratunku wszystkich krajów, i będący stróżem ich wspólnych interesów, nie może milczeć w tak krytycznem położeniu; pewny, że będzie wysłuchanym, czuje się w obowiązku podnieść głos do wszystkich serc współczujących, do jakiejkolwiek należących narodowości, o energiczne i szlachetne wysilenia. Jeśli, jak tego pragnie i spodziewa się, godzina pokoju ma niedługo uderzyć, nie jest to chwila do stracenia odwagi. Przeciwnie, jest to chwila podwojenia gorliwości, ażeby doczekać się bez upadku końca ciężkiej walki.

Wielkość poświęcenia winna się mierzyć wielkością nieszczęść! Oby Bóg natchnął tych, którzy czytać będą to słowa, uczuciem potrzeby dopełnienia obowiązku.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 8. lutego. W tut. Izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 60 c., do 10 złr. 30 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 40 c. do 5 złr. 50 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 40 c. do 4 złr. 70 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 20 c. do 4 złr. 40 c., owies 100 ℔ 3 złr. 15 c. do 3 złr. 25 c., kukurudza 170 ℔ 7 złr. — c. do 7 25 c., groch 180 ℔ 6 złr. 80 c. do 7 złr. 90 c.; soczewica 180 ℔ 7 złr. 50 c. do 7 złr. 75 c., fasola 180 ℔ 8 złr. 50 c. do 10 złr. 50 c., jagły 180 ℔ 12 złr. 50 c. do 13 złr. 25 c., koniczyna 180 ℔ 55 złr. — c. do 57 złr., rzepak zim. 150 ℔ 14 złr. — c. do 14 złr. 50 c., rzepak letny 150 ℔ 13 złr. — c. do 13 złr. 25 c., lnianka 150 ℔ 10 złr. — c. do 10 złr. 25 c., siemię konopne 120 ℔ 5 złr. 50 c. do 5 złr. 60 c., siemię lniane 150 ℔ 9 złr. 50 c. do 9 złr. 75 c., anyż rosyjski cet. 100 ℔ 17 złr. — c. do 17 złr. 50 c., anyż płaski 100 ℔ 14 złr. 50 c. do 16 złr. 50 c., kminek 100 ℔ 16 złr. — c. do 17 złr. 50 c., len 100 ℔ 14 złr. c. do 24 złr., konopie 100 ℔ złr. 13 c. do 17 złr 50 c., chmiel 100 ℔ 18 złr. — c. do 22 złr. — c., miód z woskiem 100 ℔ 25 złr. 50 c. do 26 złr. — c., miód patoka 100 ℔ 24 złr. — c. do 24 złr. 50 c., wosk żółty lwowski 100 ℔ 112 złr. — c. do 115 złr., wosk żółty wiejski 100 ℔ 105 złr. — c do 108 złr. — c., potaż słomiany 100 ℔ 12 złr. — c. do 12 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. — c. do 16 złr. 50 c., olej rzepakowy surowy 100 ℔ 30 złr. — c. do 31 złr. — c., olej rzepakowy rafinowany 100 ℔ 33 złr. do 35 złr. — c., olej lniany surowy 100 ℔ 26 złr — c. do 27 złr. — c., olej konopny surowy 100 ℔ 26 złr. 50 c. do 27 złr. — c., olej konopny rafin. 100 ℔ 30 złr. — c. do 31 złr. 50 c., olej słonecznikowy 100 ℔ 34 złr — c. do 36 złr., łój 100 ℔ 30 złr. 50 c. do 31 złr. — c., spirytus wiadro 18 złr. 25 c. do 18 złr. 50 c.

Ceny targowe w miesiącu stycznia:

	Miejsce targu: Myślenice zr.	c.	Jordanów zr.	c.	Maków zr.	c.	Bochnia zr.	c.	Dąbrowa zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	50	5	75	6	—	4	70	4	90
„ żyta	3	44	4	20	4	—	3	1	2	95
„ jęczmienia	3	—	3	25	3	—	2	63	2	33
„ owsa	1	80	2	—	2	30	1	57	1	65
„ grochu	5	50	5	—	5	10	4	15	3	75
„ hreczki	2	20	2	30	2	15	2	52	2	28
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	40	1	80	1	20	—	98	—	80
Cetnar siana	1	80	2	—	1	50	1	73	1	30
Sąg drzewa twardego	9	50	6	40	5	—	11	2	14	—
„ „ miękkiego	6	—	4	20	4	—	8	10	12	—
Funt mięsa wołowego	—	17	—	16	—	16	—	—	—	15
Miara wina	1	—	—	80	1	—	—	—	—	—
„ piwa	—	16	—	20	—	20		—		—
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	30	—	30	—	25	—	40
„ bez wiktu	—	40	—	50	—	40	—	—	—	—

— W rosyjskim „Gońcu urzędowem“ zamieszczona jest ustawa kolei żelaznej kijowskiej. Główne artykuły tej ustawy są następujące: Dla zbudowania kolei żelaznej od Berdyczowa do Brześcia-Litewskiego z odnogą z jednego z punktów tej linii do granicy austryackiej przy Radziwiłowie i dla eksploatowania tak tej kolei, jak i zbudowanej przez rząd sekcyi kolei żelaznej od Kijowa do stacyi Żmerynki z odnogą od stacyi Kazatina do m. Berdyczewa, tworzy się towarzystwo na akcyach pod nazwiskiem „Towarzystwo kolei żelaznej kijowsko-brzeskiej.“ Kijowsko-brzeska kolej żelazna dzieli się na dwie sekcye, z których pierwsza, od Kijowa do stacyi Żmerynki, ma 253 wiorst z odnogą od stacyi Kazatnia do Berdyczewa 25 wiorst, a druga od Berdyczowa do Brześcia-Litewskiego z odnogą od Radziwiłowa około 535 wiorst. Towarzystwo obowiązane jest przystąpić do robót, tak co do dodatkowego urządzenia i zaopatrzenia 1ej sekcyi kolei jak i co do budowy 2ej sekcyi, nie później jak 27go października 1870 roku, a ukończyć wszystkie roboty na pierwszej sekcyi nie później 27. kwietnia 1871 roku, dostawę dodatkowego taboru ruchomego dla tej sekcyi nie później 19. sierpnia 1871 roku; całe zaś urządzenie i zaopatrzenie drugiej sekcyi, towarzystwo obowiązane jest ukończyć dla otwarcia regularnego ruchu, nie później jak 27. października 1872 roku. Towarzystwo obowiązane jest przed upływem 1870 r. porozumieć się z kompanią galicyjskiej lwowsko-brodzkiej koloi co do połączenia tej kolei z odnogą radziwiłowską kijowsko-brzeskiej kolei żelznej, tak żeby to połączenie było ukończone i otwarte jednocześnie z otwarciem ruchu na wspomnianej odnodze radziwiłowskiej.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. lutego 1871.

Hotel George: PP. Jendrzejowicz Max., z Zniatyna. — Krzeczunowicz Ks., z Komorowa. — Krzysztofowicz Ant., z Trybuchowic. — Rozwadowski Fr., z Babina. — Schnell Art., z Firlejówki.

Hotel europejski: PP. Iwanicki Adam, z Uszyc. — Kopczyński Ign., z Tarnopola.

Hotel angielski: PP. Abrahamowicz Adolf, z Targowicy. — Hlebowicki Em., z Stanisławowa. — Hubicki Kar., z Ożydowa. — Żychliński Lud., z Brusna star.

Hotel Langa: P. Rożański Fel., z Palczyńca.

Hotel podolski: PP. Smalewski Fel., z Uherec. — Werschler Józ., z Brzeżan.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8. lutego 1871.

PP. Hr. Dzieduszycki St., do Niesłuchowa. Hr. Lanckoroński Teod., do Tartakowa. — Hr. Dela Scala Hier., do Juśkowic. — Abgarowicz T., do Bratyszowa. — Bogusz Gr., do Weryczanki. — Doliński Fr., do Mrowli. — Horodyński Rom., do Królestwa. — Jaworski Józ., do Jajkowic. — Kański Piotr, do Szybenny. — Kański Edw., do Hołotki. — Kościszewski T., do Bełełuja. — Korytyński T., do Królestwa. — Poten K., do Olszanki. Sierzpotocki Jul. do Uhrynowa. — Terlecki Al., do Ciesiaczyna. — Wojakowski Henr., do Martynowa — Załuski Kaj. do Szklany.

Dnia 8go lutego 1871 wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim następujace pięć liczb:

84 46 58 35 1

Następne ciągnienia przypadają w dniu 22. lutego i 8. marca 1871.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — rano.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Usknteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 8. lutego.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	245	75	246	75
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	190	25	191	50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	112	—	114	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	80	25	81	—
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	72	25	73	
Banku hip. gal.	—	—	—	—	87	60	88	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—		86	25	87	—
Oblig. indemn. gal.	—	—			73	20	73	60
„ W. Ks. Krak.	—	—	—		—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—		—	—	100	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—		—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	74	5	82
„ cesarski	—	—	—	—	5	78	5	84
Napoleondor	—	—	—	—	9	86	9	94
Pół imperyał rosyjski	—	—		—	9	95	10	10
Rubel srebrny rosyjski		—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	60	1	61
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83	1	84
Srebro	—	—	—	—	121	25	122	75

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6. lutego 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł)

A. Państwa.	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	67.80	67.90
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	269.50	270.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	269.50	270.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	88.50	89.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	94. 0	94 70
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	106.—	106.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	121.25	121.50
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 160 zł.		
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	72.—	73 —
Galicyi	73.25	73.75
Niższej Austryi	96.25	96.75
Siedmiogrodu	75.25	75.75
Węgier	78.40	79.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	207 50	208.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	250.30	250.50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	925.—	928.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	722.—	724.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	570.—	571.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	224.50	224.75
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2107	2110
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	244.75	245.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	190.—	191.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zl. m. k. czyli 500 fr.	379.—	380.—
Polud. kolei państ. po 200 zł w. a. czyli 500 fr.	185.50	185.75
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.75	107.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	71.75	72.50
Gal. banku hyp. po 6%	87.75	88.25
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.90	93.10
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88.90	89.20
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4 Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.25
„ „ „ „ „ w. a.	87.50	88.50
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł..	103.—	103.50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98.75	99.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	161.75	162.25
Clarego po 40 zł. m. k.	32.—	34.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	96.—	98.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	26.—	28.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	26.—	27.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	117.—	122.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	20.50	22.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.—	104.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.35	103.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.60	103.70
Hamburg za 100 M. B.	91.25	91.35
Londyn za 100 ft. szt.	123.60	123.75
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.84	5.85
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.94½	9.95½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.25	121.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8. lutego.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	90
„ „ w srebrze	67	85
Losy z 1860 roku	94	30
Akcye banku wiedeńskiego	723	—
„ „ kredytowego	253	—
Londyn 10 funtów szterlingów	124	05
Srebro	121	50
Napoleondor	9	94
Dukat	5	84

DZIENNIK URZĘDOWY.

(306 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 244. W zarządzie c. k. fabryki tytoniu w Winnikach w Galicyi sprzedane będą w drodze publicznej licytacyi następujące ilości niepotrzebnego papieru, szmat, żelaza, popiołu itp.

Liczba porządkowa	Wymienione tu przedmioty znajdują się w zapasie i tak w c.k. fabryce tytoniu	Niepotrzebne: Szmaty: drylichowe	zgrzebne	łyczkowe	nieczyste tłuste	Razem	powrozy	szpagaty	papiery	stare żelazo: kute	lane	szkło potłuczone	popiół: z ołowiu	z drzewa
		funty wiedeńskie												
1	w Winnikach	1544	43945	15	4154	49658	1400	2889	13/. 8265	1994	6226	857	244	60
2	w Monasterzyskach .	—	600	—	600	6600	—	300	1400	—	—	—	—	—
	w c. k. zakupnnie tytoniu													
3	w Jagielnicy. . . .	—	5443	—	—	5443	—	4936	-	—	—	—	—	—
4	w Zabłotowie	85	7321	17	18 1/2	7441 1/2	—	-	—	—	—	—	—	—
	Razem . .	1629	62709	32	4772 1/2	69142 1/2	1400	8125	9665 1/2	1994	6226 1/2	857	244	60

Mający chęć licytowania mogą tutaj nadsyłać swoje pisemne oferty, opatrzono w stempel na 50 kr. dnia 23. lutego 1871 godziny 12. w południe.

Warunki licytacyi mogą być przejrzane w c. k fabrykach tytoniu w Winnikach, Monasterzyskach i Göding, w izbach handlowo-przemysłowych we Lwowie, Bernie, Ołomuńcu i Opawie, tudzież w c. k. ekonomacie dyrekcyi fabryki tytoniu w Wiedniu i w ekonomacie krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie.

C. k Zarząd fabryki tytoniu.

Winniki 25. stycznia 1871.

Kundmachung.

Nr. 244/871. Bei der k. k. Tabakfabriks-Verwaltung zu **Winniki in Galizien** werden folgende Skartmengen im Lizitationswege veräußert, und **zwar**

Post-Nr.	Vorräthig bei der k. k. Tabakfabrik in	Lumpenskart: Drillich-	Rupfen-	Bastleinwand-	Unreiner-	Zusammen	Skarte: Spagat-	Strick-	Zusammen	Papierskart	Altes unbrauchbares: Schmied-Eisen	Guß-Eisen	Bruchglas	Asche: Blei-	Holz-
		Pfunde													Metz.
1	Winniki . . und	1544	43945	15	4154	49658	1400	2889	4289	13/.. 2644 {5621	1/2 1994	6226	857	244	60
											Contrahentenskart				
2	Monasterzyska . .	—	6000	—	600	6600	—	300	300	1400	—	—	—	—	—
	Ferner beim Einlösamte														
3	Jagielnica .	—	5443	—		5443	—	4936	4936	—	—	—	—	—	—
4	Zabłotow .	85	7321	17	18 1/2	7441 1/2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Zusammen	1629	62709	32	4772 1/2	69142 1/2	1400	8125	9525	9665	1994 1/2	6226	857	244	60

Lizitationslustige können ihre schriftlichen mit einer 50 kr. Stempelmarke versehenen Anbote bis zum 23. Februar 1871 12 Uhr Mittags hieramts einbringen

Die Lizitationsbedingniße können bei den k k Tabakfabriken in Winniki, Monasterzyska und Göding bei den Tabak-Einlösämtern Jagielnica und Zabłotow, bei den Handels- und Gewerbekammern in Lemberg, Brün, Olmütz und Troppau, bei dem Tabakfabriken Central-Directions-Dekonomate in Wien und Finanz-Landes-Directions-Dekonomate in Lemberg eingesehen werden.

Winniki am 24 Jänner 1871.

(325 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 16569. Celem nadania czterech stypendyów z fundacyi Adama Żebrowskiego o rocznych 210 zł. w. a. ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendya te przeznaczone są dla młodzieży ubogiej, pochodzenia szlacheckiego, oddającej się nauce prawa i administracyi w celu usposobienia się do służby publicznej w charakterze urzędników konceptowych.

Pierwszeństwo mają ubodzy członkowie rodziny ś. p. Tadeusza Żebrowskiego po mieczu i po kądzieli

Na propozycyę c. k. Namiestnika nadaje stypendya właściciel miasteczka Żurawna.

Nadane stypendyum zatrzymuje stypendysta, również po ukończeniu studyów, jeżeli otrzyma przy jakimkolwiek urzędzie administracyjnym lub sądowym w kraju taką posadę, która wymaga poświadczenia odbytych należycie nauk prawniczych, a to tak długo, dopokąd nie otrzyma adjutum lub też stałej płacy jako urzędnik.

Kompetenci winni wnieść podania swoje na ręce grona profesorów Wydziału prawniczego do Wydziału krajowego, a to najdalej do 20. lutego r. b. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa należycie zatwierdzone, wywód szlachectwa, nakoniec świadectwo dojrzałości, a względnie i świadectwa z odbytych już egzaminów prawniczych lub kolokwiów.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 31 stycznia 1871.

(342 2 3) **Edykt.**

L. 444. C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy i położony w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z d. 25 grudnia 1868 Nr. 1. Dz. p. p. nieruchomy majątek Leizora Stroh handlarza w Szczercu. Kierownictwo takowego porucza się panu c. k. sędziemu powiatowemu w Szczercu p. Chomickiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana Herscha Rettiga kupca w Szczercu, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia go lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli. w którym to celu wyznacza się termin w sądzie powiatowym w Szczercu na dzień 27go lutego 1871 godzinie 9tej przed południem

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wpólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić stosownie do §. 108 ust. konkurs. w tym sądzie krajowym lub w sądzie powiatowym w Szczercu wedle przepisu ustawy konkursowej, pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 1. kwietnia 1871 i podać ją na terminie na dzień 5. kwietnia 1871 godz. 9tej przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrania na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli innych osób, posiadających ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności ma być usiłowane, przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §fu 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie lwowskiej.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów dnia 7. Stycznia 1871.

(332 3—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 228. Celem wydobycia sumy 274 zł. z p. n. przez Simchego Rozenkranza przeciw małżonkom Bazylemu i Rozalii Kotąpskiem wygranej, będzie realność pod Nr. k. 1834 w Śniatynie położona, dn. 15. lutego, 15. marca i 14. kwietnia 1871 o 10tej godzinie rano pod następującemi głównemi warunkami w tutejszym sądzie sprzedawaną:

1. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 537 złr. i tylko przy trzecim terminie poniżej takowej sprzedaży nastąpić może.

2. Chęć kupienia mający składa wadyum 53 zł. które nabywcy w cenę kupna wliczone zostanie.

3. Cenę kupna zaraz po odbytej licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć należy.

Reszta warunków w sądzie przejrzaną być może.

Z c. k. Sądu powiatowego

Śniatyn, dnia 21. stycznia 1871.

(335 3—3) **Edykt.**

L. 21882. C. k. miej. del. sąd powiatowy sek. I we Lwowie zawiadamia Władysława Sokołowskiego, że przeciw niemu Konstanty Doliński na dniu 10. października 1870 l. 21888 ex 1870 o zapłacenie sumy 20 zł. w. a. z przyn. wniósł pozew, na który termin do rozprawy na dzień 15. lutego 1871 o 10tej godzinie rano wyznaczono. Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto na koszt tegoż p. adwokata Dra. Gregorowicza z substytucyą p. Dra. Goreckiego kuratorem nieobecnego ustanowił, doręczając pozew temuż oraz wzywa się pozwanego, ażeby przed upływem terminu wyznaczonego do obrony potrzebnych środków prawnych ustanowionemu kuratorowi dostarczył.

Lwów, dnia 16. listopada 1870.

(328 3 3) **Obwieszczenie konkursu.**

L. 91-Pr. Celem obsadzenia opróżnionej posady pomocnika woźnego przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie z roczną płacą 300 zł. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje podania w przeciągu 14 dni po trzeciem zamieszczeniu tego obwieszczenia w Gazecie Lwowskiej do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie wnieść i w tychże udowodnić, że jako byli wojskowi w cywilnej służbie rządowej już pozostają lub na podstawie ces. rozporządzenia z dnia 19. grudnia 1853 jako aspiranci wojskowi do służby cywilnej rządowej są prenotowani.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego,

Stanisławów dnia 3. lutego 1871.

(349 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 62146. C. k. sąd krajowy podaje do powszechnej wiadomości, że Karola Tyszarskiego za głupkowatego uznał, nad nim kuratelę ustanowił i p. Ignacego Chrzanowskiego za kuratora nadał.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. grudnia 1870.

(324) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 491. W istniejącym **przy tutejszym ogrodzie botanicznym zakładzie** dla kształcenia ogrodników nadane będzie **jedno miejsce**. do którego przywiązane jest wsparcie z galicyjskiego stanowego funduszu sierocińskiego.

Chcący się ubiegać o takowe winni wnieść podania swoje **do wydziału krajowego najdalej do końca lutego b. r.** i załączyć

1. metrykę chrztu na dowód, że 12ty rok życia ukończyli a 18go nie przekroczyli;

2. świadectwa szkolne na dowód, że przynajmniej 4tą klasę szkól ludowych z dobrym skutkiem odbyli;

3. poświadczenie, że są osieroceni po ojcu lub po obojgu rodzicach;

4. świadectwo ubóstwa;

5 poświadczenie lekarskie na dowód, iż są fizycznie dostatecznie rozwinięci, ażeby wszelkim zatrudnieniom ogrodniczym podołać.

Przyjęty do zakładu winien będzie dla rozpoczęcia nauki zgłosić się niezwłocznie do dyrekcyi ogrodu botanicznego we Lwowie, gdzie też wikt i pomieszkanie bezpłatnie otrzyma.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 28. stycznia 1871 r.

(353 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 377. W skutek rozporządzenia wysokiego c. k. Namiestnictwa z 13go b. m. l. 53189 rozpisuje się niniejszem konkurs celem nadania koncesyi do założenia apteki w Błażowy. — Podania zaopatrzone w dowody przepisanego uzdolnienia, dotychczasowego zatrudnienia i posiadania dostatecznego majątku do 15go marca r. 1871 tutejszemu c. k. Starostwu przedłożyć należy.

Rzeszów, dnia 29. stycznia 1871.

(301 3 3) **Obwieszczenie.**

L. 1756. C. k. sąd powiatowy w Dębicy podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności kasy zbiorowo-sierocińskiej Dębickiej w kwocie 300 zł. w. a. z przyn. egzekucyjna publiczna sprzedaż części realności w Dębicy pod l. 150-115 położonej, na imię dłużniczki Mindli Koss zaintabulowanej. w trzech terminach, na dniu 23. marca, 20. kwietnia i 22. maja 1871 o godzinie 10tej przed południem przy wywołaniu ceny szacunkowej w kwocie 2930 zł. w. a. i za złożeniem wadyum 10proc. takowej wynoszącego w kancelaryi sądowej się odbędzie.

Bliższe warunki tej licytacyi, wyciąg tabularny, jak również akt oszacowania w registraturze sądowej przejrzeć można.

O czem się obie strony i wiadomych wierzycieli tabularnych do rąk własnych, zaś tych, którzyby po dniu 6go marca 1868 do tabuli weszli, lub którymby niniejsza lub też którakolwiek późniejsza rezolucya z jakiego bądź powodu doręczoną być nie mogła, do rąk ustanowionego kuratora p. Pinkasa Ulmana z Dębicy i w drodze niniejszego obwieszczenia zawiadamia.

Dębica, dnia 30. grudnia 1870.

(307) **Obwieszczenie.**

L. 1287. C. k. sąd krajowy krakowski jako handlowy zezwala na wpisanie firmy do prowadzenia handlu drzewem opałowem i węglem w Krakowie pod firmą „Jan Kwiatkowski" do rejestru handlowego dla firm pojedyńczych z dołączeniem, że proszący swą firmę „Jan Kwiatkowski" znaczyć będzie zwykłym podpisem łacińskiemi literami „Jan Kwiatkowski".

Z c. k. sądu krajowego.

Kraków, dnia 23. stycznia 1871.

(308 1—3) **Edykt.**

L. 25321. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Jerzego Frohne, że przeciw niemu w skutek prośby Arcybractwa Miłosierdzia i Banku pobożnego w Krakowie z dnia 29go grudnia 1870 l. 25321 o intabulacyę sumy 5300 zł. pol. w monecie srebrnej, grubej brzęczącej wraz z procentem po 5proc. od dnia 7go października 1849 w stanie biernym realności pod l. 40 lit. B Gm. XI. - 286 Dz. VIII. na Kazimierzu położonej, p. Jerzego Frohne własnej, rezolucya pod dniem dzisiejszym dozwalająca intabulacyę zapadła.

Gdy p. Jerzy Frohne z życia i miejsca pobytu nie jest wiadomym, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania p. Jerzego Frohne na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego adw. p. Dra. Koreckiego kuratorem nieobecnego ustanowił i temuż namienioną uchwałę imieniem p Jerzego Frohne doręczyć polecił.

Upomina się zatem p. Jerzego Frohne, ażeby potrzebne dokumenta lub informacyę ustanowionemu kuratorowi udzielił lub innego obrońcę sobie obrał i o tem sąd zawiadomił, inaczej bowiem wyniknąć mogące szkodliwe skutki z swej opieszałości sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków dnia 31. grudnia 1870.

(317 1—3) **Edikt.**

Nr. 715. Vom k. k. Kreisgerichte als Handels- und Wechselgerichte in Tarnopol wird hiemit dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Samuel Hirschhorn bekannt gemacht, daß wider ihn Breine Liebling aus Tarnopol unterm 24 August 1870 Z. 9052 eine Zahlungsauflage über 24. fl. öst. W. s. N. G. erwirkt hat, und daß demselben der h. o. Advocat Dr. Sternklar auf seine Gefahr und Kosten zum Curator ernannt wurde.

Tarnopol, am 25. Jänner 1871.

(322 1—3) **Edict.**

Nr. 1114. Vom k. k. Bezirksgerichte in Alt-Sandec werden über das Gesuch der Eheleute Johann und Victoria Stec.

Alle, welche vom Leben oder den Umständen des Todes des Mathias Stec aus Jazowsko, Feldwebels des 20 Linien-Infanterie-Regiments, welcher im Gefechte bei Nachod am 27. Juni 1866 gewesen, daselbst schwer verwundet worden, und seit dieser Zeit vermißt wird, einige Kenntniß haben, hiemit aufgefordert, hievon diesem k. k. Gerichte oder dem bestellten Curator Hrn. Landesadvocaten Dr. Berson in Neu-Sandec spätestens binnen drei Monaten anzuzeigen, weil nach Verlauf dieser Frist zur Todeserklärung desselben werde geschritten werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Alt Sandec, den 30. December 1870.

(323 1—3) **Edykt.**

L. 3147. Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Tischa, że w skutek prośby Filii c. k. uprzyw. austr. Banku dla handlu i przemysłu we Lwowie pod dniem 17. stycznia 1871 do l. 3147 wniesionej przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 1025 zł. z przyn pod dniem 19. stycznia 1871 do liczby 3147 wydany i do rąk równocześnie dla niego ustanowionego kuratora p. adwokata Dra. Henryka Gottlieba z substytucyą p. adwokata Dra. Adolfa Rechena doręczony został.

Lwów dnia 19. stycznia 1871.

(327 1—3) **Edykt.**

L. 5902. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Annę Olechnowską, że Jan Olechnowski, ojciec jej bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli dnia 4. grudnia 1867 w Samborze w gromadzie Średniej zmarł i że ona w ciągu jednego roku tem pewniej zgłosić i do spadku oświadczyć się ma, o ile że w razie przeciwnym pertraktacya spadku z oświadczonemi spadkobiercami i z kuratorem, który dla niej w osobie Bartłomieja Łuczkiewicza ustanowiony został, przeprowadzoną zostanie.

Sambor, dnia 31. grudnia 1870.

(329 1—3) **Edykt.**

Nr. 14205 C. k. Sąd obwodowy Stanisławowski wskutek prośby de prae. 28. lutego 1870 l. 2789, wniesionej przez p. Teodora Agopsowicza o umorzenie ustępstwa z daty Fitków 8. listopada 1857, przez małżonków Zofii z Zawadzkich Nemethy i Cezara Nemethy na rzecz proszącego zeznanego następującej treści: „Cessya. Mocą której ja niżej podpisana Zofia ze Światopełk Zawadzkich 1go małżeństwa Podlewska, 2go Orłowska, 3go Nemethy; współsukcesorka ś. p. Jana Światopełk Zawadzkiego, mając wspólnie z rodzeństwem mojem do żądania od wys. Skarbu połowę reszty wynagrodzenia za zabrane ś. p. Maryannie hr. Ponińskiej dobra solne Pistyń i Wybranówka, przed c. k. Sądem delegowanym solnym, pozwem przez ś p. Maryannę Ponińską 12go stycznia 1797, do l. 348, wytoczonym zapozwanego, a obecnie już wyrokiem tegoż c. k. Sądu delegowanego solnego 1szej instancji z 10., 13. i 14 sierpnia 1849, do l. 2154, i wyrokiem 2giej instancyi z 6. i 8. czerwca 1853, do l. 154, przysądzonego — ustępuję wszelkie prawa do przypadającej na mnie części połowy z reszty tego wynagrodzenia na zupełną i nieograniczoną własność W. Teodora Agopsowicza, i zezwalam ażeby tą cessyą jako praw nabywca mój się wykazał, a to tak przed c. k. Sądem delegowanym solnym jakoteż przed c. k. władzami administracyjnymi, i tak w układy o dobrowolną wypłatę tego wynagrodzenia wchodził, jakoteż pomusowego zaspokojenia ustąpionej sobie niniejszem należytości w drodze wykonania wyżej powołanych wyroków domagał się.

Nakoniec zeznaję, że zupełne wynagrodzenie za niniejsze ustępstwo, w dobrowolnie umówionej sumie trzechtysięcy pięćset złr. m. k. z rąk W. Teodora Agopsowicza otrzymałam, z którego to wynagrodzenia sobie wypłaconego tegoż W. Prawonabywcy mego kwituję, zrzekając się prawa występywania przeciw temu ustępstwu pod jakimkolwiek tytułem, a mianowicie z powodu, jakoby pokrzywdzenia nad połowę wartości. W dowód czego cessyę tę nietylko ja lecz oraz i małżonek mój Cezar Nemethy, który treść onejże w zupełności zatwierdza wobec świadków własnoręcznie podpisujemy — wzywa dzierzyciela tegoż ustępstwa, ażeby posiadanie takowego w przeciągu roku w tutejszym c. k Sądzie obwodowym wykazał, w przeciwnym bowiem razie prawne skutki tegoż dokumentu wobec wystawicieli, za zgasłe uznane zostaną.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów 17. grudnia 1870.

(330 1—3) **Edykt.**

Nr. 9304. C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu z miejsca pobytu nieznajomym Annie Maryi i Julii Szemelowskim, Ewie Moczarskiej, Franciszce Wilczkównej, massie Michała Szemelowskiego, Mendlowi Bernstein, Wojciechowi Bryszkiewicz i Joslowi Gottesmann lub na wypadek ich śmierci nieznajomym, ich z imienia i miejsca pobytu spadkobiercom wiadomo czyni, że równoczesną uchwałą na extabulacyę z stanu ciężarów realności pod l. k. 18, miasto Drohobycz ciężących pozycyi, a to wedle Dom. Civ. T. I. p. 84, nr. 3. on na rzecz Anny Maryanny i Julianny Szemelowskich dla każdej z tychże zaintabulowaną sumę po 1125 fr. wedle Dom. Civ. T. I. p. 84, nr. 4 on. na rzecz Ewy Moczarskiej zaintabulowaną sumę 500 złr wedle Dom. Civ. T I. p. 84, nr. 5. on. na rzecz Franciszki Wilczkownej zaintabulowaną sumę 100 złr.

Wedle Dom Civ. T. I p. 84, nr. 6, on. na rzecz masy Michała Szemelowskiego zaintabulowaną sumę 1101 złr.

Wedle Dom. Civ. T. I. pag 86, nr. 8. on. na rzecz Mendla Bernsteina zaintabulowane prawo najmu tej realności na czas od 1. maja 1813, aż do ostatniego kwietnia 1815 roku.

Wedle Dom. Civ. T. I. pag. 86. nr. 9 on. na rzecz Adalberta Bryszkiewicza zaintabulowaną sumę 1082 złr. 15 kr. w m. k.

Wedle Dom. Civ. T. I. p. 86. nr. 10, on. na rzecz Adalberta Bryszkiewicza zaintabulowaną sumę 361 złr. 30 kr. m. k.

Wedle Dom. Civ. T. I. pag. 606, nr. 13, on. zanotowano, odmowną pozycyę prośby Jośla Gottesmanna o zaintabulowanie trzyletniego kontraktu najmu realności pod l. k. 18 w Drohobyczu, dozwolono i dla nich kuratora w osobie pana adwokata krajowego Dra. Wolskiego ustanowiono, któremu dotyczące uchwały wręczone zostały.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Drohobycz dnia 12. stycznia 1871.

(331 1—3) **Edykt.**

Nr. 2617. C. k. Sąd powiatowy Niepołomski zawiadamia niniejszem Michała Szklarza z Niepołomic, niewiadomego miejsca pobytu, że przeciw niemu Franciszka Szklarzowa dnia 15. grudnia 1870, l. 2617, o współwłasność realności rustykalnej pod Nr. 64 w Niepołomicach wytoczyła; i że wskutek tego pozwu rozprawę ustną na dzień 20. marca 1871 o godzinie 9tej zrana wyznaczono

Dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego, ustanawia się adw. krajowego p. Dra. Wilkosza kuratorem. Wzywa się przeto pozwanego, ażeby na terminie powyżej oznaczonym albo osobiście stanął, lub potrzebne do obrony dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub innego obrońcę sobie wybrał i o tem sądowi doniósł w ogóle, ażeby wszystkich do obrony potrzebnych środków użył, albowiem w przeciwnym razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać by musiał.

Niepołomice dnia 28. grudnia 1870.

(334 1—3) **Edykt.**

Nr. 51428. Ces. król. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, wzywa posiadacza wekslu we Lwowie dnia 31. grudnia 1869 r. na 100 złr. w. a wystawionego, w siedmiu miesiącach a dato płatnego, przez pana Dra. Leona Bilińskiego, we Lwowie zamieszkałego akceptowanego, według podania p. Henryka Milewskiego z końcem lipca 1370 r. zginionego, ażeby w 45 dniach, rachując od trzeciego ogłoszenia tegoż edyktu, weksel sądowi przedłożył, inaczej takowy jako amortyzowany uznany będzie.

Z c. k. Sądu krajowego jako handlowego.

Lwów dnia 7. grudnia 1870.

(335) 1—3 **Edykt.**

Nr. 6337. C. k. Sąd krajowy jako handlowy lwowski, zawiadamia niniejszem Piotra Lewandowskiego, z życia i miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę Salamona Abgotta, przeciw niemu na podstawie wekslu z daty Krystynopol 25. listopada 1867 na 20 złr. a. w. opiewającego, nakaz zapłaty tejże sumy wekslowej 20 złr. a. w. zpn. dnia 31. sierpnia 1870 Nr. 45505 wydany został — że dla niego kuratora w osobie p. adwokata Dra. Hryszkiewicza z zastępstwem p. adwokata Dra. Popiela ustanowiono i temuż nakaz zapłaty doręczono, rzeczą więc będzie jego, temu kuratorowi potrzebną informacyę udzielić, lub innego zastępcę sobie wybrać i o tem Sądowi donieść.

Lwów dnia 4. lutego 1871.

(337 1—3) **Edykt.**

Nr. 260. C. k. Sąd obwodowy w Samborze oznajmia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomym, księciom Światopełk Czetwertyńskim a w szczególności księciu Michałowi Światopełk Czetwertyńskiemu, iż przeciw nim wniósł Maryan Wacław d. i. Mazaraki pozew o extabulacyę prawa dzierżawy ze stanu biernego części I. dóbr Roztoczki, w załatwieniu którego, wyznaczono dzień sądowy na 21. kwietnia 1871 o godzinie 10tej rano.

Dla pozwanych ustanowił Sąd kuratora w osobie tutejszego adwokata Dra. Kohna, i wzywa tychże, aby kuratorowi udzielili potrzebną informacyę lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, gdyż inaczej skutki zaniedbania samym sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Sambor dnia 17. stycznia 1871.

(338 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2743. C. k. Sąd powiatowy na prośbę Macieja Kumięgi zezwala celem wydobycia wywalczonej sumy 69 złr w. a. tudzież kosztów sądowych w ilości 4 złr. 62 kr. w. a. niemniej egzekucyi w ilości 2 złr. 1 kr. w. a. 12 złr. 68 kr. w. a. i 17 złr. 21 kr. w. a. przymusową publiczną przedaż realności rustykalnej dawniej Piotra Sacawy, pod l. k. 30 w Kamieniu, składającej się z gruntu ornego, łąki i pastwisk stajni i stodoły ciała tabularnego niestanowiącej, i wyznaczone do tego terminu na 1. marca, 19. kwietnia i 10. maja 1871, każdym razem o godzinie 10. tu w Sądzie pod następującymi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 474 złr. w. a.

2 Realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, przy trzecim zaś i poniżej tej ceny, za gotowe pieniądze przedaną będzie.

3. Każdy chęć kupienia mający, ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi 10% zakład w kwocie 47 złr. w. a., który kupicielowi w cenę kupna wrachowany, innym zaś licytantom zaraz po licytacyi zwrócony będzie; od złożenia tego zakładu jest jednak egzekucyę prowadzący uwolniony.

4. Akt oszacowania może w kancelaryi tutejszego Sądu być przejrzany, lub w odpisach powzięty.

5. Po zapadłej prawomocności uchwały, akt licytacyi do wiadomości Sądu przyjmującej, na żądanie kupiciela wyda się mu dekret własności realności kupionej, i wprowadzi go we fizyczne posiadanie takowej.

Chęć kupienia mający, zechcą się przeto na powyższych terminach tu w Sądzie zgłosić.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Nisko 30 grudnia 1870.

(340 1—3) **Edykt.**

L. 52222 C k. sąd krajowy we Lwowie postanawia p. Katarzynie Hordyńskiej z życia i miejsca pobytu niewiadomej celem doręczenia jej równocześnie uchwały do l. 52222 ex 1870 wzywającej ją w skutek prośby spadkobierców ś. p. Maryanny z Jakubowskich Bzowskiej, ażeby do dni 14. wykazała usprawiedliwienie prenotacyi dla niej do l 22945 ex 1840 na dobrach Cmolas uskutecznionej, kuratora w osobie p. adwokata Dra. Krattera, któremu się p. adwokata Dra. Skwarczyńskiego jako zastępcę dodaje, i o tem p. Katarzynę Hordyńską z zawezwaniem uwiadamia, ażeby kuratorowi swojemu potrzebną instrukcyę udzieliła lub też innego pełnomocnika sądowi wskazała, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 29. października 1870.

(341 1—3) **Edykt.**

L 52223. C. k. sąd krajowy we Lwowie postanawia p. Katarzynie Horodyńskiej z życia i miejsca pobytu niewiadomej celem doręczenia jej równoczesnej uchwału do l. 52223 ex 1870 wzywającej ją w skutek prośby spadkobierców ś. p. Maryanny z Jakubowskich Bzowskiej, ażeby do dni 14. wykazała usprawiedliwienie prenotacyi dla niej do l 21299 ex 1840 na dobrach Cmoles uskutecznionej, kuratora w osobie p. adwokata Krattera, któremu się p. adwokata Skwarczyńskiego jako zastępcę dodaje i o tem p. Katarzynę Horodyńską z zawezwaniem zawiadamia, ażeby kuratorowi swojemu potrzebną instrukcyę udzieliła lub też innego pełnomocnika sądowi wskazała, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 29. października 1870.

(339 1—3) **Edykt.**

Nr. 55560. Ces. król. Sąd krajowy we Lwowie zawiadamia p. Zofię Stojowską, z miejsca pobytu niewiadomą, że w celu doręczenia jej tej uchwały z dnia 22. marca 1869 do l. 13819 w sprawie tabularnej, o wykreślenie ze stanu biernego części dóbr „Chlebna z przy." do W. Bolesława Stojowskiego należących, intabulowanej tamże na rzecz Zofii z Makowskich Stojowskiej sumy 7000 złr zpn. ustanawia się kuratora w osobie p. adw Dra. Małego, z zastępstwem p. adwokata Dra. Gregorowicza.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów 12. listopada 1870.

(303 2—3) **Edykt.**

C. k. sąd krajowy lwowski p. Emilię Łazowską jako matkę i opiekunkę małoletniego Tomasza Władysława dw. im. Łazowskiego niniejszym edyktem zawiadamia, że w skutek prośby p. Laury Columbus z dnia 21. lipca 1870 do l. 38535 uchwałą z dnia 3. sierpnia 1870 l. 38535 wykreślenie uskutecznionej, na rzecz p. Eugeniusza Łazowskiego prenotacyi sumy 300 zł. z odsetkami po 6proc. i kosztami wraz z adnotacyą sekwestracyi z części realności Nr. 79 we Lwowie do pani Laury Columbus należącej jako nieusprawiedliwionej, poleconem zostało.

Ponieważ miejsce pobytu pani Emilii Łazowskiej jest nieznane, przeto dla niej na jej koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Madejskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Malinowskiego za kuratora ustanawiając, jemu taż uchwała tabularna doręcza się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 21. grudnia 1870.

(304 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 140. W skutek rozporządzenia wysokiego c. k. Namiestnictwa z dnia 23go listopada 1870 l. 50437 podaje się niniejszem na mocy postanowień §. 390 i 391 ustawy cywilnej do powszechnej wiadomości, że w miesiącu lipcu 1869 r. znalezioną została przy brukowaniu rynku w Rzeszowie ukryta w ziemi sztabka złota, formy podłużnej wagi 2½ łuta, wartości około 70 złr. wal. austr.

Poprzedni dzierzyciel lub właściciel znalezionej rzeczy zechce się celem wydania mu takowej najdalej w ciągu roku od uskutecznionego ostatniego ogłoszenia niniejszego obwieszczenia w Gazecie rządowej rachując, w tutejszem c. k. starostwie zgłosić i prawo swoje należycie udowodnić, jeżeli bowiem w terminie wyż oznaczonym o rzecz tę nikt prawnie się nie upomni, postąpi sobie wymienione starostwo ze znalezionym przedmiotem jako skarbem bez właściciela według w tej mierze obowiązujących dalszych przepisów.

Rzeszów, dnia 25. stycznia 1871.

(305 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 529. Od 16go lutego 1871 począwszy będzie poczta piesza Zawałów-Podhajce zamiast 4 razy w tygodniu — codzień obiegać, a to w następującym porządku:

Codzień.

Z Zawałowa o godzinie 5. m. — wieczór.
Do Podhajec „ 7. „ 40 „

Codzień

Z Podhajec o godzinie 6. m. — rano.
Do Zawałowa „ 8. „ 40 „

Łączy się z pocztą wozową (Mallepost) Lwów-Monasterzyska i napowrót.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów dnia 23. stycznia 1871.

Kundmachung.

Nr. 529. Vom 16ten Februar 1871 an haben die bisher 4-mal wöchentlichen Fußbotenposten Zawałów-Podhajce täglich und in nachstehender Weise zu cursiren:

Täglich.

Von Zawałów um 5 Uhr — M. Abends.
In Podhajce „ 7 „ 40 „ „

Täglich.

Von Podhajce um 6 Uhr — M Früh.
In Zawałów „ 8 „ 40 „ „

Anschluß an die und von den Malleposten Lemberg-Monasterzyska.

K. k. galiz. Post-Direktion.

Lemberg am 23. Jänner 1871.

(309 2—3) **Edykt.**

L. 600. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem p. Jakóba i Ryfkę Mikenbrinów, że przeciw onym Michał Buchsbaum wniósł dnia 18. stycznia 1871 l. 337 pozew o zapłacenie sumy wekslowej 115 zł. w. a. z przyn., w załatwieniu którego wydany został nakaz zapłaty dnia 24. stycznia 1871 r. l. 337.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest nie znane, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych, na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Dra. praw p. Jarosza kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem ces. król. sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 30. stycznia 1871.

(310 2—3) **Edykt.**

Nr. 16217. Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy wzywa niniejszem posiadacza zatraconego wekslu na stępującej treści: „Kolomea 15ten Dezember 1869, pr. 75 fl. Ö. W. Am 1ten Mai 1870 zahlen Sie gegen diesen Prima-Wechsel an die Ordre Meiner Eigenen die Summe von Siebzig Fünf Gulden in österr. Währg., den Werth verstanden auch stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Herr Nikolaus Theodorowicz in Zywaczów. David S. Jekel, angenommen Mikolaj Theodorowicz" a tergo: „Für mich an die Ordre des Hrn. Osias Haller, Dawid S. Jekel" — aby takowy w 45 dniach od dnia ogłoszenia tego edyktu temu Sądowi obwodowemu tem pewniej przedłożył, w przeciwnym bowiem razie weksel za amortyzowany uznany będzie.

Stanisławów dnia 28. grudnia 1870.

(311 2—3) **Edykt.**

Nr. 16239. C. k. Sąd obwodowy Stanisławowski niniejszem wiadomo czyni, iż Małgorzata Schneider na dniu 29. sierpnia 1866 w Stanisławowie z zostawieniem ostatniej woli rozporządzenia zmarła, i że według prawnego następstwa do jej pozostałości spadkowej także Jerzy Schneider syn Małgorzaty Schneider, a względnie brat cioteczny zmarłej Małgorzaty Schneider, tudzież Marya Pfleger, córka Doroty Pfleger a względnie siostra cioteczna zmarłej Małgorzaty Schneider — jako spadkobiercy powołanemi są.

Wzywa się więc tychże nieobecnych Jerzego Schneider i Maryę Pfleger, aby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego w tutejszym sądzie się zgłosili i do objęcia spadku się oświadczyli, gdyż inaczej pertraktacya pozostałości spadkowej z zgłaszającymi się spadkobiercami i dla nich ustanowionym kuratorem p. adwokatem Eminowiczem, przeprowadzoną będzie.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów dnia 31. grudnia 1870.

(312 2—3) **Edykt.**

Nr. 6433. C. k. Sąd powiatowy w Kosowie uwiadamia, że na dniu 15. marca 1860 zmarł w Brustu rach Harasym Mikłaszczuk bez ostatecznej woli rozporządzenia. Ponieważ teraźniejsze miejsce pobytu prawnego spadkobiercy Semena Mikłaszczuk sądowi wiadomem nie jest, przeto wzywa się go, by w przeciągu jednego roku od poniższego dnia licząc, do tutejszego sądu zgłosił się i swoje oświadczenie do spadku wniósł, inaczej rozpoznanie spadkowe z spadkobiercami, którzy się do spadku oświadczyli, i z jego kuratorem Iwanem Roporkniem z Brustur przeprowadzone będzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Kosów 13. stycznia 1871.

(313 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 327. Daje się do publicznej wiadomości, że wskutek dochodzenia, uznaje się za przyzwoleniem świetnego c. k. Sądu krajowego z dnia 17. grudnia 1870 do l. 59679 Jana Kincla rodem z Magierowa za marnotrawcę, i mianuje się pana Eliasza Mikoliczyńskiego kuratorem.

C. k. Sąd powiatowy.

Niemirów dnia 29. stycznia 1871.

(315 2—3) **Edikt.**

Nr. 13337. Vom k. k. städt. deleg. Bezirks-Gerichte Section I. in Lemberg, werden mittelst gegenwärtigen Edicts diejenigen, welche auf den Nachlaß der am 7. September 1864 zu Lemberg ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung verstorbenen Adolfine Kornecka einen Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert ihre Erbrechte binnen einem Jahre bei diesem k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte anzumelden und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigens dieser Verlassenschaft, für welche der Hr. Adv Dr. Dzidowski einstweilen zum Curator bestellt worden ist, mit denjenigen die sich erbserklärt, und ihren Erbsrechtstitel ausgewiesen haben verhandelt, und ihren eingeantwortet, im Falle sich aber Niemand erbserklären sollte, der ganze Nachlaß dem Staate als erblos eingezogen werden würde.

Vom städt. deleg. Bezirks-Gerichte Section I.

Lemberg am 29. November 1870.

(316 2—3) **Edykt.**

Nr. 1063. Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy, pp Marcelemu i Maryi Lubini z miejsca pobytu niewiadomym niniejszem wiadomo czyni, że wskutek podania Pinkasa Horowitz z dnia 1. lutego 1871 do l 1603 przeciw nim na podstawie wekslu z daty Stanisławów 6. grudnia 1867, nakaz do zapłacenia resztującej sumy wekslowej 50 złr. w. a. z odsetkami po 6% od dnia 7. lutego 1868 i kosztami sądowemi 4 złr 94 ct. w. a. wydanym, i ustanowionemu dla nich z substytucyą Dra. Rosenberga kuratorowi adw. Dr. Kwiatkowskiemu doręczonym został.

Wzywa się przeto pp. Marcelego i Maryę Lubini, ażeby w razie gdyby przeciw wydanemu nakazowi zapłaty, zarzuty jakie wnieść mieli, ustanowionemu kuratorowi informacyę wcześnie udzielili, albo innego zastępcę obrali i o tem Sądowi donieśli, inaczej bowiem złe skutki z zaniedbania tego dla nich wynikną mogące, samym sobie przypisać będą mieli.

Z c. k. Sądu obwodowego

Stanisławów 1. lutego 1871.

(319 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1216. C k sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia pp. Wincentego Raczkowskiego, Damiana Niesiołowskiego i Maryannę Niesiołowską, iż pan Albert Hoenheiser przeciw tymże o ekstabulacyę sumy 18400 zł. polsk. z jej atrybucyami ze stanu biernego części dóbr Radgoszcz wielki skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 31. marca 1871 o godzinie 10. przed południem wyznaczony został.

Gdy pobyt zapozwanych nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata Dra. p. Kapiszewskiego z substytucyą p. adwokata Dra L. Pietrzyckiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili w ogóle do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z swego opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 26 stycznia 1871.

(320. 2—3) **Edykt.**

Nr. 1. C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie podaje niniejszem do wiadomości, że wskutek zawezwania lwowskiego c. k. Sądu krajowo-handlowego z dnia 6go lipca 1870 do l. 33451 celem zaspokojenia sumy wekslowej Rubina Kroch w kwocie 125 złr. w. a. wraz z 6% odsetkami i kosztami sądowymi i egzekucyjnymi odbędzie się w tutejszem zabudowaniu sądowem w dniach 27go lutego, 27go marca i 24go kwietnia 1871 każdą razą o godzinie 10tej przed południem przymusowa sprzedaż realności w Uhnowie pod l. kons. 206 położonej, ciała tabularnego niemającej do dłużnika Maxyma Szustykiewicza należącej, przy których to terminach realność ta, przy pierwszych dwóch tylko wyżej lub za, przy trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi sądownie sprawdzona wartość 300 złr. w. a.; wadium wynosi 30 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania sprzedać się mającej realności, można w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

Uhnów 22go stycznia 1871.

(321 2—3) **Edykt.**

Nr. 3575. Ces. król. Sąd powiatowy w Uhnowie, podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Bazylego Magury i Maryi Magurowej, celem zaspokojenia pretensyi w kwocie 260 złr. 81 ct. a. w. wraz z 6% odsetkami, kosztami sądowymi i egzekucyjnymi, odbędzie się w tutejszem zabudowaniu sądowem w dniach 20. marca, 24 kwietnia i 22. maja 1871, każdą razą razą o godzinie 10. przed południem przymusowa sprzedaż realności w Uhnowie pod l. 653 położonej, ciała tabularnego niemającej, składającej się z domu mieszkalnego wraz z placem i pola pod l. top. 1081/1304 w obszarze 731 □ sążni do dłużnika Teodora Gumowskiego i pola pod l top. 1460 w obszarze 3 stąpni do massy śp. Antoniego Pirożka należącej; — przy których to terminach realność ta, a to przy pierwszych dwóch tylko wyżej lub za, przy trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi sądownie sprawdzona wartość w kwocie 540 złr. w. a.; wadjum wynosi 54 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania sprzedać się mającej realności w registraturze tutejszosądowej przejrzeć można.

Uhnow dnia 30. grudnia 1870.

(343 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1445. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Franciszka Seidla, którego miejsce pobytu nie jest wiadome, że pani Filipina Seidl podała przeciw niemu pod dniem 8. czerwca 1870 do l. 30098 prośbę o rozdział od stołu i łoża, w skutek której uchwałą z dnia dzisiejszego l. 1445 termin do przesłuchania stron na dzień 27. lutego 1871, godzinę 4. po południu wyznaczono i uchwałę tę ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Pfeiferowi z zastępstwem p. adwokata Dra. Malego doręczono.

Wzywa się przeto p. Franciszka Seidl, ażeby temuż kuratorowi udzielił potrzebnej informacyi lub obrał innego pełnomocnika, gdyż w razie przeciwnym wynikłe z zaniedbania tego skutki sam sobie przypisze.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 28. stycznia 1871.

(344 2—3) **Obwieszczenie.**

L 3931. Podaje się do powszechnej wiadomości, że na podstawie prawomocnej ugody z dnia 15. stycznia 1867 l. 144, tudzież uchwały z dnia 27. września r. b. liczba 2939 akt oszacowania ⅓ części realności Nr. 39 do wiadomości sądowej przyjmującej, celem zaspokojenia wywalczonej przez małżonków Józefa i Wiktoryę Jagielskich od masy ś. p Franciszka Papierz własność Magdaleny Papierz stanowiącej sumy 327 zł. 50 ct., oraz niniejszego podania w kwocie 24 zł. 72 c. przyznających się, egzekucyjna sprzedaż ⅓ części realności Nr. 46-39 w Wieliczce położonej, dłużników własnej, w terminach dnia 17. lutego 1871, dnia 17. marca 1871 i dnia 21. kwietnia 1871, zawsze o godzinie 9tej rano w sądzie tutejszym pod warunkami w ekspedyturze sądu do przejrzenia służącemi przedsięwziętą będzie.

Chęć licytowania mający zechcą się, zaopatrzeni w 10procentowe wadyum na czasie i oznaczonym miejscu znajdować.

C. k sąd powiatowy

Wieliczka, dnia 31. grudnia 1870.

Z drukarni E. Winiarza.